

Úvodem

Vzpomínání učitelů TV na školní tělesnou výchovu

Pro první číslo již 88. ročníku časopisu Tělesná výchova a sport mládeže jsme vyzpovídali Mgr. Josefa Čapka ze Základní školy TGM v Lomnici nad Popelkou, kde učí již 27. rokem tělesnou výchovu a přírodopis. Před působením na této škole pracoval sedm let jako sportovní instruktora vychovatel na Střední lesnické škole. Mgr. Josef Čapek vystudoval pražskou Fakultu tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v aprobaci tělesná výchova a biologie. Bývalý úspěšný fotbalista divizního týmu TJ Kolora Semily si také během absolvování vysoké školy rozšířil svoji trenérskou kvalifikaci studiem specializace trenérství fotbalu. V rámci své dlouholeté pedagogické kariéry naplňuje Mgr. Josefa Čapka hlavně pocit, že žáky tělocvik baví a těší se na něj. Kromě toho lze vyzdvihnout jeho několikaleté trénování mladých lomnických atletek, které velice úspěšně konkurovaly renomovaným oddílům z Turnova, Mladé Boleslavi či Liberce. I jeho žáci dosáhli mnoha úspěšných výsledků ve školních sportovních soutěžích – v atletice, Odznaku všestrannosti, ve florbalu nebo fotbalu, které společně s ostatními učiteli tělesné výchovy na lomnické škole dovedl až k účasti v soutěžích na krajské i republikové úrovni. Ve volném čase je pro Mgr. Josefa Čapka na prvním místě rodina. V rámci možností si rád zasportuje, zejména na kole a v zimě na běžkách, a poznává nová místa naší vlasti. Kladný vztah k přírodě se projevuje hlavním koníčkem, kterým je zahradničení. K dalším oblíbeným aktivitám patří hledání a opracovávání drahých kamenů a houbaření.

Jak jste vnímal jako žák školní tělesnou výchovu?

Samozřejmě jsem ji miloval, na každou hodinu jsem se velmi těšil. Z prvního stupně, který jsem absolvoval v rodné Nové Vsi n. P., si pamatuji jen házenou a fotbálek na školním hřišti o rozměrech asi 8×12 m. Rád vzpomínám na sport mimo školu. Fotbal, tenis, volejbal, hokejbal, atletika, cvičení v Sokole, hokej na ledě, který jsme si sami připravovali, lyžování na místním vleku atd. To byla hlavní náplň našeho volného času. Škoda, že za našich dob bylo tak málo školních sportovních akcí. I tak mám silné zážitky z reprezentace školy v atletice, která byla v Lomnici n. P. vždy na vysoké úrovni. A na osobnosti tělocvikářů P. Pivrnce nebo J. Jóna určitě také nelze zapomenout.

Kde jste vystudoval tělesnou výchovu a jak Vás studium ovlivnilo pro budoucí učitelskou profesi?

Studoval jsem na FTVS UK v Praze. Je jasné, že mě připravilo hlavně po odborné stránce. Vystudovat tuto fakultu byl tehdy celkem náročný proces. Kromě skládání teoretických zkoušek to vyžadovalo velkou sportovní všestrannost a nároky některých pedagogů (např. v gymnastice) byly pro někoho až příliš vysoké. Už tehdy jsem ale vnímal, že vysoká škola jen velmi málo připravuje na skutečnou budoucí praxi ve škole z hlediska psychologické práce se žáky, jednání s rodiči a hlavně na to, jak žáky zaujmout, jak jednat s problémovými jedinci atd.

Jaké jste měl a máte podmínky pro školní tělesnou výchovu v době své učitelské kariéry? Jací byli a jsou žáci?

Prakticky celý život působím na Základní škole TGM v Lomnici n. P, kde jsou materiální a prostorové podmínky na špičkové úrovni. Vždy jsem také cítil velkou podporu výuky tělesné výchovy ze strany vedení, což je velmi důležité. Od roku 1999 máme ve škole sportovní třídy, které nejsou zaměřeny na nějaký konkrétní sport, ale snaží se rozvíjet u žáků všestrannost. Kromě navýšeného počtu hodin tělesné výchovy žáci absolvují v každém ročníku zimní (lyžařské)

soustředění. V jarním období se pak postupně od 6. ročníku uskutečňuje kurz všestrannosti, cyklistický, vodácký kurz a na závěr školní docházky si děti užívají zážitky z vysokohorské turistiky.

A jací byli a jsou žáci? Tak jako všude jinde – skvělí, snaživí, zapálení, milí, hodní, ale také zlobiví, drzí, neposlušní a přehnaně sebevědomí.

Jak se díváte na školní tělesnou výchovu v roli učitele?

Možná následující řádky nebudou přímo odpovědí na otázku (poněkud to připomíná politické představitele – omlouvám se), ale rád bych zmínil toto. Každopádně by bylo ideální, aby měli žáci tělocvik každý den (i když ne všechny děti by to přivítaly), což bude zřejmě ještě dlouho sci-fi... Sedět 6 hodin v kuse ve školních lavicích a být neustále bystrý, vnímavý a stále se zajímat o výuku je nesmysl. Vložení pohybových aktivit do dne plného teorie by ubralo některým předmětům vyučovací hodiny, ale ve výsledku by na kvalitě školního vzdělávání přidalo. Dle mého názoru není hodinová dotace jednotlivých předmětů správně poskládána. Zejména ve vyšších ročnících vše směřuje k tomu, aby byl žák úspěšný u přijímacích zkoušek na střední školu. To by ale nemělo být posláním základního školství, které by mělo hlavně připravit mladého člověka na život. Zároveň vnímám, že vymyslet skladbu hodin ideálně by bylo na Nobelovu cenu.

Učitel tělesné výchovy by měl ve větší míře využívat v hodinách činnosti, které děti zaujmou, ale měl by samozřejmě vhodně nadávkovat i méně populární aktivity, které zohledňují např. zdravotní význam. Je to ale velmi těžké. Namotivovat žáky např. ke strečinku je prakticky nemožné. Můj názor je ten, že by měly děti mít v každé chvíli z pohybu radost, a proto využívám času v hodinách zejména k populárním činnostem – sportovním hrám a venku k atletice.

Jak se díváte na současnou úroveň školní tělesné výchovy?

Úroveň tělesné výchovy ovlivňuje sám učitel a potom podmínky, které jsou dětem a jemu poskytnuty. Mezi učiteli TV je opravdu velké množství lidí, které svou práci dělají, jak nejlépe umí a podle toho vypadají i vyučovací hodiny. Takoví nejsou samozřejmě všichni. Materiální zabezpečení je myslím velmi dobré všude. Na některých školách ale stále narážejí tělocvikáři na nevhodné prostorové podmínky. Zejména venkovní hřiště někde chybí nebo jsou nevyhovující.

Jedním z nejzávažnějších faktorů, který výrazně snižuje úroveň tělesné výchovy, jsou často velmi vysoké počty žáků v hodině. Samozřejmě záleží na přístupu vedení, ale hlavně na finančních možnostech školy a limitujících počtech tělocvikářů. Na druhou stranu si vzpomínám z vlastních školních let na téměř 40 cvičenců v malé tělocvičně. Bývalí tělocvikáři mají můj obdiv.

Průměrná úroveň pohybových dovedností dětí neustále mírně klesá. Asi nejvíce je to vidět na jejich síle a flexibilitě. Nicméně si myslím, že to není zatím nic dramatického. Pořád je dost šikovných dětí a jde hlavně o to je dobře motivovat.

Jménem výkonné redakce velice děkuji za rozhovor.

Aleš Kaplan

Rodičovské výchovné styly versus sport dětí

Aleš Sekot, FSpS MU, Brno

Průkopnicí na poli koncipování typologie rodičovských výchovných stylů je Diana Baumrindová. Její výzkumné závěry vytvořily základní třístupňový model rodičovských stylů (autoritativní,

autoritářský a shovívavý), který byl dalšími výzkumníky modifikován zpravidla do čtyřstupňových modelů. Její výzkum vychází ze čtyř základních prvků, které generují formy rodičovských stylů: zodpovědnost versus nezodpovědnost a náročnost versus nenáročnost (Baumrind, 1967, s. 43–88). Přitom Baumrindová považuje jak tvrdost, tak odměřenost rodičů vůči dětem za naprosto nežádoucí a naopak akcentuje utváření rodičovských vztahů založených na náklonnosti, lásce a sympatiích. Její typologie je konstruktem označujícím normální a běžné alternativy rodičovství, nikoli jejich deviantní formy. Základní výchovné rodičovské styly dnes z hlediska jejich teoretických modelů nejlépe reflektují možné výchovné přístupy ilustrované čtyřstupňovým modelem: autoritářským, autoritativním, liberárním a lhostejným.

Bibliografické citace

- BAUMRIND, D. Child care practices anteceding three patterns of preschool behavior. *Genetic Psychology Monographs*, 1967, 5(1), 43–51.
- COAKLEY, J. *Sport in Societies: Issues and Controversies*. New York: McGraw Hill, 2001.
- MARQUEZ, A. I. et al. Accessibility to physical activity programmes for elderly people. *Gymnica*, 2010, 40(30), 42. Olomouc: Univerzita Palackého.
- McELROY, M. *A Social Analysis of Inactivity*. Champaign, IL: Human Kinetics, 2002.
- MITÁŠ, J. Physical activity and preferences within the Czech population: Eastern Europe specificities. *Gymnica*, 2010, 40(30), 35–39. Olomouc: Univerzita Palackého.
- SEKOT, A. *Pohybové aktivity pohledem sociologie*. 1. vyd. Brno: MU, 2015. 151 s.
- SCHARFER, R. T. & LAMM, R. P. *Sociology*. New York: McGraw Hill, 1995.
- SCHIMANK, U. The autonomy of modern sport: Dangerous and endangered. *European Journal of European Association for Sociology and Sport*, 2005, 2(1), 13–23.
- STASSEN, B. K. *The Developing Person Through the Life Span*. New York: Worth Publishing, 2011, p. 273–274.
- WEBER, K., & HORST, S. Desertification and livestock grazing: The roles of sedentarization, mobility and rest. *Pastoralism: Research, Policy and Practice*, 2011, 1, 19.
- WRIGHT, J., & MacDONALD, D. *Young People, Physical Activity and the Everyday*. London and New York: Routledge, 2010.
- ZUZKOVÁ, K. *Sociálno-psychologické aspekty športovania rodin*. Dizertační práce. Bratislava: FTVŠ, 2000.

Hněťme a formujeme, formativně hodnotíme

Radka Peřinová, UK FTVS, Praha

Strategie 2030+, která byla zveřejněna v loňském roce, ukazuje směr, kterým by se naše školství mělo ubírat a identifikuje důležitá místa, na která bychom se ve vzdělávání měli zaměřit. Jednou z těchto oblastí je poskytování formativního hodnocení ve výuce.

Úvodem je dlužno poznamenat, že pro učitele tělesné výchovy není formativní přístup a spolu s ním formativní hodnocení žádnou velkou novinkou. Tělesná výchova totiž není pouhý tělocvik, jak se nám mnohdy snaží média podsouvat. Je to především výchova a ve výchově jde o formování osobnosti, sociální interakci, přejímání společensky žádoucích vzorců chování i kulturních vzorů. Formativní přístup k žákovi v tělesné výchově by tedy měl být samozřejmostí. Uvážlivý člověk ví, že každý z nás je naprosto odlišný, a to už od velmi raného věku. Máme různé fyzické i psychické dispozice, odlišné zkušenosti, rozdílným způsobem zpracováváme

informace... Učitel má prostě třídu plnou individualit. Není pochyb, že hodnotit žáky v tělesné výchově pouze tak, že je srovnáváme mezi sebou, s normovanou populací, zda plní či neplní stanovený plán, není na místě.

Formativní přístup klade na učitele samozřejmě větší nároky. Vydaná energie se však mnohonásobně vrátí v podobě žáků, kteří skutečně (ne jen na papíře) prohloubí své kompetence k učení, k řešení problémů, kompetence sociální i personální a v neposlední řadě i kompetence komunikativní. Takže hněťme, formujme a formativně hodnotme!

Bibliografické citace

FLETCHER-WOOD, H. *Responzivní výuka: kognitivní vědy a formativní hodnocení v praxi*.

1. vyd. Přel. M. KOPICOVÁ. Praha: Euromedia Group, 2021. 170 s. ISBN 978-80-242-7152-1.

FRYČ, J., MATUŠKOVÁ, Z., KATZOVÁ, P. et al. *Strategie vzdělávací politiky České republiky do roku 2030+*. Praha: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, 2020. ISBN 978-80-87601-46-4.

KOLB, D. A. *Experiential learning: experience as the source of learning and development*.

Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, c1984, xiii, 256 p. ISBN 01-329-5261-0. Dostupné z:

<https://is.muni.cz/www/346396/kolb.pdf?lang=en;info=1;so=ed>.

STARÝ, K. & LAUFKOVÁ, V. *Formativní hodnocení ve výuce*. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-1001-6.

Rozcvičení na sjezdových lyžích

Petra Fořterová, UK FTVS, Praha

Rozcvičení dětí před jakoukoli pohybovou aktivitou se velmi často podceňuje a zanedbává. Ve školní tělesné výchově úvodní část hodiny, která je zaměřena také na zahřátí organismu a rozcvičení, nepatří zrovna k oblíbeným částem hodiny TV. Je proto důležité, aby tato část byla pestrá a zábavná.

Na lyžařském kurzu je úvodní část výuky velmi opomíjena. Důvodem je většinou spěch na první jízdu vlekem, bez fronty a volná jízda po upraveném „manšestru“ s minimálním množstvím lyžařů. Přitom správné zahřátí organismu a rozcvičení před lyžováním je velmi důležité, zejména proto, že se děti celou dobu pohybují venku, mnohdy v mrazivém, vlhkém a větrném počasí. Na zahřátí organismu by mělo navazovat rozcvičení se zaměřením zejména na ty svalové a kloubní partie, které jsou při pohybové aktivitě nejvíce zatěžovány. Díky rozcvičení se v lidském těle zvyšuje teplota a prokrvení jednotlivých tkání, zvyšuje se srdeční frekvence a tělo je pak lépe připraveno na nastávající zátěž. Správným zahřátím organismu a rozcvičením můžeme předcházet různým zraněním a poškozením.

Vhodným terénem pro rozcvičení je rovina, ideálně prostor mimo upravené sjezdové tratě. Může se jednat i o neupravený terén s hlubším sněhem. Rozcvičení můžeme zahájit hned před chalupou, ještě než se vypravíme k vleku či na sjezdovku.

Literatura

FOŘTEROVÁ, P., & Chrástková, M. *Lyžování dětí*. Dostupné z: <https://oddelenilyzovani.wixsite.com/lyzovani-deti>. Praha: UK FTVS, 2020.

FOŘTEROVÁ, P. Pohybové hry na sjezdových lyžích. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2021, 87(6), s. 7–12.

Žák s mozkovou obrnou v TV

Vít Šašek, Jitka Vařeková, UK FTVS, Praha

Mozkovou obrnu definujeme jako skupinu trvalých poruch hybnosti a držení těla, vedoucích k omezení činností, které se přičítají neprogresivním poruchám vyvíjejícího se mozku plodu nebo dítěte. Nicméně tyto poruchy hybnosti jsou často doprovázeny dalšími deficity, jako jsou postižení intelektu (ve 31 %), poškození zraku a sluchu (v 5, resp. ve 4 %) či poruchy řeči a mluvy (ve 28 %). Často se mohou objevit epileptické příznaky (ve 20–40 % případů). Většina dětí s MO se dožívá dospělého věku (Odding et al., 2009).

Pozitivní vliv pohybových aktivit na žáky s MO je nesporný, a proto nelze podcenit roli aplikované školní TV ani volnočasových pohybových aktivit. Pro jejich úspěšnou realizaci je nezbytná spolupráce školních i sportovních organizací, vytváření bezbariérových sportovišť i zařazení kapitol z aplikované TV do pregraduálního i dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků v oblasti TV. Vytvoření širší sportující populace žáků s MO v rámci školní TV, ze které mohou v budoucnu čerpat sportovní kluby nejrůznějších odvětví, je klíčem k dalšímu rozvoji paralympijského sportu v ČR.

Bibliografické citace

BARTOŇOVÁ, R., JEŠINA, O. *Individuální vzdělávací plán ve školní tělesné výchově*. Olomouc: FTK UP, 2012. ISBN 978-80-244-3152-9.

CARNAHAN, K. D. et al. Association between gross motor function (GMFCS) and manual ability (MACS) in children with cerebral palsy. A population-based study of 359 children. *BMC Musculoskeletal Disorders* [online]. 2007, 8(1) [cit. 2021-12-22]. ISSN 1471-2474.

ČESKÝ PARALYMPIJSKÝ VÝBOR. *Obrazem: závěrečný ceremoniál Letních paralympijských her v Tokiu* [online]. [cit. 2021-12-22]. Dostupné z:

[https://paralympic.cz/2021/09/obrazem-zaverecny-ceremonial-letnich-paralympijskych-her-v-toku/](https://paralympic.cz/2021/09/obrazem-zaverecny-ceremonial-letnich-paralympijskych-her-v-toku).

ČESKÝ PARALYMPIJSKÝ VÝBOR. *Paralympijské sporty* [online]. [cit. 2021-12-22].

Dostupné z: <https://paralympic.cz/cpv/cpt/sporty/paralympijske-sporty>.

DAN, B. et al. *Cerebral palsy: science and clinical practice*. Clinics in developmental medicine. London: Mac Keith Press, 2014. ISBN 978-1-909-96238-5.

DIMITRIJEVIĆ, L. et al. The Effect of Aquatic Intervention on the Gross Motor Function and Aquatic Skills in Children with Cerebral Palsy. *Journal of Human Kinetics* [online]. 2012, 32(1) [cit. 2020-05-20]. ISSN 1899-7562. Dostupné z: <http://www.degruyter.com/view/j/hukin.2012.32.issue--1/v10078-012-0033-5/v10078-012-0033-5.xml>.

GRAHAM, H. et al. Cerebral palsy. *Nature Reviews Disease Primers* [online]. 2016, 2(1) [cit. 2020-05-11]. Dostupné z: <http://www.nature.com/articles/nrdp201582>.

KAPRÁLEK, K., BĚLECKÝ, Z. *Jak napsat a používat individuální vzdělávací program*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-887-2.

KRÄGELOH-MANN, I., CANS, Ch. *Cerebral palsy update*. *Brain and Development* [online]. 2009, 31(7), 537–544 [cit. 2021-12-22]. ISSN 03877604.

KOVÁŘ, M. *Aplikované metodické postupy v plavání jedinců s míšní lézí*. Disertační práce. Praha: UK FTVS, 2000.

NOVAK, I. et al. State of the Evidence Traffic Lights 2019: Systematic Review of Interventions for Preventing and Treating Children with Cerebral Palsy. *Current Neurology and Neuroscience Reports* [online]. 2020, 20(2) [cit. 2021-12-22]. ISSN 1528-4042.

ODDING, E., ROEBROECK, M. E. & STAM, H. J. The epidemiology of cerebral palsy: Incidence, impairments and risk factors. *Disability and Rehabilitation* [online]. 2009, 28(4), 183–191 [cit. 2021-12-22]. ISSN 0963-8288.

O'SHEA, T. M. Diagnosis, Treatment, and Prevention of Cerebral Palsy. *Clinical Obstetrics & Gynecology* [online]. 2008, 51(4), 816–828 [cit. 2021-12-22]. ISSN 0009-9201.

ŠTĚTKÁŘOVÁ, I., EHLE, E. & JECH, R. *Spasticita a její léčba*. Praha: Maxdorf, c2012. ISBN 9788073453022.

ZELINKOVÁ, O. *Pedagogická diagnostika a individuální vzdělávací program: nástroje pro prevenci, nápravu a integraci*. 3. vyd. Pedagogická praxe. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-262-0044-4.

Modifikace tělovýchovných aktivit pro inkluzivní kolektivy (III. část)

Pěnové nudle

Karina Šírerová, Klára Daňová, Jitka Vařeková, UK FTVS, Praha

Ve třetím pokračování ze série článků o modifikacích běžných i méně obvyklých pohybových aktivit pro inkluzivní kolektivy se budeme věnovat možnostem využití „pěnových nudlí“ (též pěnových „tyčí či žízal“) neboli dlouhých měkkých válců z odolného pěnového materiálu, které se používají jako pomůcka pro plavání, avšak lze je uplatnit i na suchu – v tělocvičně či na hřišti. Pěnové nudle mohou být využity v široké škále tělovýchovných aktivit včetně prvků zdravotní TV (dechová, posturální a balanční cvičení), psychomotorických her (pro podporu spolupráce v týmu či ve dvojici), sportovních her aj. Z klasických her lze pěnové nudle využít jako „peška“ či prodlouženou ruku Mrazíka při běhací hře. Zařadit můžeme i koordinační cvičení s ohýbáním žízal, stavbu překážkových drah nebo cvičení na skupiny v kombinaci s dalšími pomůckami. S nudlemi je možné bubnovat o zem nebo do gymnastického míče a využít je tak k rytmickým aktivitám. Nudle mohou posloužit i jako páka pro hry s nafukovacím balónkem či overballem. V některých činnostech mohou být nudle alternativou využití tradiční dřevěné gymnastické tyče, jindy pěnových válců, které se využívají ve zdravotní TV, fyzioterapii i fitness tréninku. Pomůcka stimuluje děti k jejímu tvořivému využívání a obecně k pohybu, proto je před začátkem aktivit s pěnovými nudlemi vhodné předem jasně stanovit pravidla (zákaz šermování, signál pro konec pohybu, uložení pěnové nudle na zem aj.). Pomůcka nemá jednotný komerční název. V tělovýchovné praxi se nám nejvíce osvědčilo označení „žízaly“.

S postupující podporou inkluze je třeba větší flexibility lektorů a rovněž zařazení netradičních pomůcek do pohybových programů, což povede k větší motivaci cvičenců, nabídne jedincům se specifickými potřebami možnosti k zapojení se do většího spektra nabízených aktivit a také jim zajistí bezpečnost při sportování. Pevně věříme, že nápady, které Vám v naší sérii modifikovaných tělovýchovných aktivit nabízíme, povedou k větší jistotě při práci s těmito žáky. V textu uvedené tipy na aktivity byly vyzkoušeny v inkluzivních třídách pražských základních škol v rámci tříletého projektu Pohyb pro inkluzi. Další tipy pro inkluzivní tělovýchovnou praxi je možné najít na webových stránkách projektu pohybproinkluzi.ftvs.cuni.cz a na stránkách partnerského projektu v Olomouci <https://apa.upol.cz/knihy-a-skripta>. Pro více tipů na hry a

cvičení s pěnovými nudlemi doporučujeme hledat na YouTube hesla (např. 30 Noodle Physical Activities).

Literatura

DAĐOVÁ, K. et al. *Kapitoly z praxe aplikované tělesné výchovy*. Příručka pro učitele tělesné výchovy a asistenty pedagogů [online]. Praha: Falon, 2020.

DAĐOVÁ, K. et al. *Nebojte se žáka se SVP*. Příručka pro učitele tělesné výchovy a asistenty pedagogů [online]. 1. vyd. Praha: Falon, 2020.

JEŠINA, O. et al. *Otázky a odpovědi aplikované tělesné výchovy I*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2020.

30 Noodle Physical Activities [2020]. Adapted physical activity. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=DoK8Wu7m_FM&ab_channel=AdaptedPhysicalActivity.

Testy na hodnotenie pohybových kompetencií pre 1–2 ročník ZŠ MOBAK 1-2

Zuzana Herzánová, Katedra predškolskej a elementárnej pedagogiky, Pedagogická fakulta, Univerzita v Ružomberku

Testová batéria MOBAK predstavuje diagnostický nástroj určený na zistenie úrovne pohybových kompetencií detí. Jedná sa o medzinárodnú testovú batériu MOBAK – skratka pochádza z nemeckého názvu **MO**torische **BA**sis **K**ompetenzen – Základné pohybové kompetencie. Hlavnými autormi projektu sú Christian Herrmann zo Švajčiarska, Claude Schever z Luxemburska a Herald Seeling z Nemecka. Do projektu BMC-EU, ktorý sa podieľal na vývoji testovej batérie MOBAK sa postupne zapájalo viacero európskych krajín. Slovensko sa zapojilo do projektu vďaka doc. Dane Masarykovej, PhD., z Trnavskej univerzity v Trnave. Česká republika sa začleňuje do tohto projektu od roku 2016 v zastúpení Mgr. Petra Vlčka, PhD., a Mgr. Jaroslava Vrbase, PhD., z katedry tělesné výchovy a výchovy ke zdraví Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Podľa názoru zástupcov ČR je MOBAK „první ucelenější obecnou testovou baterií v historii ČR, která vcelku podařeně kopíruje potřebu vymezení pohybových kompetencí dětí na 1. stupni ZŠ“.

Testová batéria MOBAK 1-2 ponúka učiteľom a trénerom osem rôznorodých úloh vhodných na použitie v rámci hodín telesnej a športovej výchovy, ale aj v mimoškolských športových aktivitách, pomocou ktorých je možné diagnostikovať pohybové kompetencie detí. Úspešnosť zvládnutia pohybových úloh môže slúžiť ako spätná väzba a nasmerovanie vyučovacieho procesu na podporu slabých stránok a nedostatkov žiakov.

Literatura

HERRMANN, CH. et al. *MOBAK 1-4, Manual. Test zur Erfassung Motorischer Basiskompetenzen für die Klassen 1-4*. Göttingen: Hogrefe Verlag GmbH & Co. KG, 2018. <http://mobak.info/aktuelles/>

MAČURA, P. et al. Testové batérie MOBAK. *Športový edukátor*, 2018, 11(2), 12–41 Dostupné z: http://www.ktvs.pf.ukf.sk/images/športový%20edukátor/Sportovy_edukator_2_2018.pdf

TRÁVNÍČEK, M., VLČEK, P., VRBAS, J. & NYKODÝM, J. Pilotní ověření testové baterie pohybových dovedností „MOBAK“ jako součást kurikula sportovních her ve školní TV. In: Valach, P., Charvát, L. *Hry 2016*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2017. ISBN 978-80-261-0646-3.

VRBAS, J. & VLČEK, P. Zhodnocení výsledků a průběhu měření testovou baterií MOBAK v ČR ve vztahu ke zdraví dětí mladšího školního věku. In: *Život ve zdraví 2019*.

VRBAS, J., VLČEK, P. & CHRISTIAN, H. Historical development of the MOBAK test battery and selected results of European countries in the BMC-EU project. In: *12th International Conference on Kinanthropology „Sport and Quality of Life“*. Brno, 2019.

VRBAS, J. & VLČEK, P. Testová baterie pohybových kompetencí dětí mladšího školního věku (projekt MOBAK). In: *Fórum kinantropologie 2018. Vzdělávání v kinantropologii*. Brno, 2018. ISBN 978-80-87647-47-9.